

SPIRIT Slovenija

rok.capl@spiritslovenia.si

Številka: 360-9/2022/258
Datum: 24.3.2023

Zadeva: 19. člen ZPGOPEK

Spoštovani,

V Zakonu o pomoči gospodarstvu za omilitev posledic energetske krize (Uradni list RS, št. 163/22 in 15/23) (v nadaljevanju: ZPGOPEK) so v 19. člen določbe glede omejitev v zvezi s preprodajo energentov. Glede na zapisano določbo 19. člena prihaja s strani podjetij, zbornic in tudi s strani SPIRIT Slovenija do različnih vprašanj in različnega razumevanja. Na Ministrstvu za gospodarstvo, turizem in šport smo preučili problematiko in podajamo mnenje glede potrebnega razumevanja 19. člena ZPGOPEK.

19. člen ZPGOPEK sledi temeljnemu načelu pomoči, da je pomoč namenjena za tisti del energenta, ki ga upravičenec sam porabi. Pri tem je v prvem odstavku določena generalna omejitev, da ni mogoče uveljavljati pomoči za tiste energente in njihov obseg, ki jih je upravičenec prodal. Glede prvega odstavka 19. člena je naše razumevanje, da lahko upravičenec, v kolikor proda del energenta, uveljavlja pomoč za gospodarstvo za tisti del energenta, ki ga ni prodal (torej v tistem delu, ki ga je sam porabil, ne pa tudi za tisti del, ki ga je prodal).

Drugi odstavek 19. člena določa, kaj je potrebno razumeti kot prepovedano špekulativno prodajo. Pri pripravi zakona smo sledili nameri, da prepovemo neupravičeno okoriščanje in obogatitev upravičencev, ko bi denimo pod tržnimi pogoji z visokimi dobički prodali energente, ki so jih zakupili pod ugodnimi pogoji pred dvigom cen, nato pa zakupili nove količine in za te količine uveljavljali pomoč. Na ta način bi se dvojno okoristili – z visokim dobičkom med ceno kupljene in ceno prodane energije, nato pa še s pomočjo države. Zato se vsaka prodaja po višji ceni ne more šteti za špekulativno prodajo, ampak bi bilo pri tem potrebno upoštevati namen upravičenca ob nakupu električne energije, torej, da električne energije ni kupil z namenom, da jo dražje proda in ni čakal s prodajo, da doseže višjo ceno. Trg električne energije deluje tako, da se dnevno prodajajo viški električne energije na organiziranem trgu, kar se smatra kot običajno poslovanje podjetja. Zaradi navedenega poudarjamo, da je potrebno pri presoji, ali gre za špekulativno prodajo, presojati individualne okoliščine vsakega posameznega primera, nikakor pa ne moremo kot špekulativno prodajo šteti vsake prodaje viškov energije na organiziranem trgu.

Glede tretjega odstavka 19. člena razumemo, da v primeru, ko najemodajalec prefakturira energent najemniku, ni potrebno poročati SPIRIT Slovenija o prefakturirani količini in ceni na enoto energenta, ker v tem primeru ne gre za prodajo energenta. Skladno s tretjim odstavkom je namreč potrebno poročati zgolj v primeru prodaje energenta.

Menimo, da je pripravljeno stališče glede vseh treh odstavkov 19. člena skladno z namenom zakona (da se prepove dodelitev državne pomoči za tisti del energenta, ki ga upravičenec proda

in da tista podjetja, ki špekulativno preprodajajo električno energijo, niso upravičenci do pomoči za gospodarstvo) in glede na možnost različnega tolmačenja določb tega člena, v prid upravičencem. Dejstvo namreč je, da je potrebno v primeru nejasnosti določil le-ta tolmačiti upravičencem v korist, poleg tega pa je potrebno upoštevati tudi načelo enakega obravnavanja vseh upravičencev.

S spoštovanjem,

Matevž Frangež
Državni sekretar